

Hortobágyi László (Hortator):

A Yōgatma-projekt 2011

Sannyāsi file

(apokrif kollekció a századelőről)

CD Booklet TxT

A Yōgatma logo

Az emberi elme egyik lehetséges ábrázolása:

Az utolsó jövő *Yūva* évének kilencedik (*Agrāhayana*) hónapjában egy újabb *Einstein-Rosen alfa* típusú gravitációs buborék kipattanása során egy eladdig ismeretlen civilizáció materializálódott a sztratoszférából.

A lehullott testek az *Bhujangāsana āsana* és a *Matsyāsana* helyzetében heverték, körülöttük civilizációs törmelékek és ismeretlen anyagmaradványok.

A színes fényre szilárduló higany, agyvelőszerű opálos, kocsonyás grafén, színjátzó és folyékony üvegyapot, mely pókhálóként szöhető, majd acélként megköt és számtalan *fulleren* alapú tárgyi relikviák mellett az *Ādi Grant*-hoz hasonló, *The Moon-Sun Object* néven elhíresült gyűjtemény is előkerült. Ennek egyik alfejezetéből a *Yōgatma-Sūtra*-kból rekonstruálták az utolsó (*sandhiprakāsh*) 9 óra történetét.

A korabeli utalások szerint a *Yōgatma* globális közössége az ördöggolyó hagymahéj burkaihoz hasonlóan borítja majd az ujkori földi hemiszférákat, spirituális exodusuk és *mēm*-szintetizátoraik

révén alakítják majd virtuális kultúrájukat a való világ számára láthatatlanul.

A *The Moon-Sun Object*-ben olvasható többek közt a genetikailag is módosult, a jelenkori nyugati társadalmak életvezetésének eugenetikai következményeként kialakult *yōgakiborg* transzhumán zenei nyelvéről is néhány töredék.

A transzhumán zenei nyelv, egy aszimmetrikus, bitonalitású, egy időben több tempót alkalmazó, de egymással “fázisban megfordított” gépi poliritmiát alkalmazó humanoid köznyelv, ahol a polaritásváltások sorozatai egyenlőek az így létrejövő - pozitív és negatív fázissal bíró - kétdimenziós zenei térrel, ezért a zenei gyakorlatban az emberi agy *alfa* és *théta* hullámaival szinkronizált, de több dimenziós fázisalgorithmusokat használó, többcsatornás leképezést és előadást megvalósító nyelvvé és technikává vált.

Miután a zenei ritmusok, a *3D*-aural-partik lüktetése, vagy akár az őseMBER táborfüze körülötti orgiái az agy fizikai bioáram feszültség-ingadozásait képezik le, úgy eme jövőben lehetővé vált, hogy a *humandroid* kulturális-mēmetikus feszültség-ingadozásai, melyek az emberi agyban tenyésző művészeti és szociális szubsztrátumok komplexumaként írhatók le, (ezért tehát anyagszintetizátorral materializálható anyaggá konvertálhatóak), s így mint *mēmireal* (ezek a *sattwā*, *rājas* és *tamas gūnā-k*) jelenjenek meg, nyelvet, közeget és formát keresve a *3D*-s Printerek által.

Némely kutató állítja, az lenne az igazi mennyország (*kinnārā*) ha a mēmetikus nyomás csatornát találna, mert akkor a *mēm*-generátorral az kollektív tudat és tudatalatti ösztársadalmi valóságát lehetne manifesztálni, mely tükörként rázúdulna az őt szülő társadalomra és ezáltal a *socium* szociálpszichológiai, biofeedback (*samādhi*) típusú önkorrekciójának lassú történelmi folyamatát gyorsítaná fel. Ugyanakkor a *humandroid* aggyal összekötött szkennerek, az anyagszintetizátorok *consociator*-os vezérlése révén a *mēm*-ek fizikai materializációja az új technobiológiai életformák megjelenését eredményezheti, melyek megjelenése azonban a jelenlegi emberi társadalmakban lehetséges, hogy katasztrófát okozna, nem pedig egy új emberfajta (*Yōgatma*) szellemökölógiai egységének és környezetének mindennapi életmódját alakítaná ki.

A szerkesztők ezért a *Yōgatma-sūtra*-k közreadása során két részre bontották a töredéket:

1. public/user (*sishyā*) verzió.
2. advanced/adeptus (*sannyāsi*) verzió.

*

Sannyāsi file

Az utolsó 9 óra története (Yōgatma-sūtra):

9. Óra = CD #01 - Track : **Loka (The World)**

Bhāgavad-Gīta:

Negyedik fejezet:

Transzcendentális tudás

9. vers

"Óh, *Ārjunā*, aki ismeri megjelenésem és cselekedeteim transzcendentális természetét, az teste elhagyása után nem születik meg újra ebben az anyagi világban, hanem eléri az Én örök tartózkodási helyemet."

R.N.Tagore: Bengáli Dalok 1919 (részlet):

*[Az első virradat napja
a lét új megnyilatkozásakor*

megkérdezett:

"Ki vagy?"

Nem jött válasz.

Évek múltak.

A nyugati óceán partjain

lenyugvó késői nap

a néma szürkületben

utoljára kérdezett:

"Ki vagy?"

Nem kapott választ.]

Horto-sūtra #01 of #09:

A *mahāyōga* számára az emberi együttélési módok egyik legszörnyőbbikében, mint a korabeli indiai értelmiség egyik tagjának a *yōga* egy fantasztikus eszköz volt arra, hogy az újjászületések borzalmas láncolatát (*samsāra*) legyőzze az alávetettség és a test legyőzésének a "helyes" életmódjával elérje-kiérdemelje azt. Ezért 13 évig áll egy oszlop tetején féllábon, legyőzve így a test és a képzelet határait (közben közeli falu hordja és viszi az *inputot/outputot*), hogy elérje a *samsāra*-ból való kilépés legnagyobb karmikus gyönyörét, a *nirvānā*-t, tehát valójában azt, hogy erre a Földre soha semmilyen formában sem szülessen többé újjá. Így testesíti meg a korabeli ázsiai, tulajdon és ezáltal személyiség nélküli indiai intellektüel legnagyobb individuális önzését, miközben az elfecsérelt szellemi kapacitás kicentrifugálódik ki a *socium* szélére...

R.N.Tagore: Bengáli Dalok 1919 (részlet):

[Másik felől a Határtalan önmegvalósítása

az ember határvonala,

. mit úgy hívok, Én.

Ezen Én mélyén találkozott össze fény és sötét,

*forma tűnt fel, érzés éledt,
és igenné fakadt a nem a májá varázsigéjeként
vonásban, színben; örömben, bánatban.]*

8. óra = CD #02 - Track : Vasana (*The Desire*)

Bhāgavad-Gīta:

Nyolcadik fejezet

8. A Legfelsőbb elérése

"Ha valaki élete során, különösen pedig a halál pillanatában nagy odaadással az Úr *Krisná*-ra emlékezik, eljuthat az Ő legfelsőbb hajlékára, túl ezen az anyagi világon."

R.N.Tagore: Bengáli Dalok 1919 (részlet):

*[Ha elfelejtem, hogy enyém e szenvedés,
akkor mint a világ része felragyog.
Meglátom a fájdalom árvízét mindenfelől,
ahogy az idő ölébe hajolok.
Minden otthonban, mindenki élet-forrásából
egy-egy szív Gangesze ered.
Áradó könnyek folyama éled
minden virágban,
minden rezdülésben.]*

Horto-sūtra #02 of #09:

és így építi ki a *hatha-āgni-tāntra-kriyā-karma-bhati-gjāna-kundalini-rāja* yōga maga fantasztikus rendszerét a hosszú élet elérése, a test legyőzése és a "fejen való átbuszkázás" képessége terén, az öröklött evolúciós struktúra biodfeedback átírásával átlép az organikus valóság határain, hogy aztán tudata egy másik síkjával a mielőbbi halált kívánja és élvezze azt a *benares-i ghat*-okon...

R.N.Tagore: Bengáli Dalok 1919 (részlet):

*[Akkor ami eddig kint volt, bent él a lelkemben,
fűszálai remegése dobban a szívemben,
minden alak feloldódik,
minden határ elmosódik,
s a Mindenség suttogása testet ölt szememben.]*

7. óra = CD #03 - Track : Chitta Vritti (*Thoughtwave*)

Bhāgavad-Gīta:

Harmadik fejezet

Karma-yōga

7. vers

"Sokkal jobb az, aki elméjével uralkodik érzékein,
cselekvésre szolgáló szerveit pedig ragaszkodás nélkül
odaadó munkával foglalja le."

R.N.Tagore: Bengáli Dalok 1919 (részlet):

[A tudós szerint

*az öreg Hold - kegyetlen és ravaszul nevető -
mint halál-követ, prédát leső,
közelít a Föld kebléhez.]*

Horto-sútra #02 of #09:

- hogy az 1000 szürke hamuval borított meztelen *sādhu* 2001. március 23-án *Connaught Place*-en térdrehullva fohászkodik, hogy a pályáját vesztett szovjet *Mir* űrállomás ne Indiára zuhanjon....

R.N.Tagore: Bengáli Dalok 1919 (részlet):

*[Egy nap majd mérhetetlen vonzásába ölel tengert és hegyet:
a halandók világában az Eljövendő új füzetébe
alászáll a lapot betöltő Semmi,
és elnyeli az éjszakák és nappalok könyvelését;
az emberi hírnevet semmivé teszi a mindentudó halhatatlanság,
s a történelemre a végtelen
éj tintáját keni.]*

6. óra = CD #04 - Track : Dukhā (*The Pain*)

Bhāgavad-Gīta:

Hatodik fejezet

Dhyānā-yōga

4. vers

" Akkor éri el a yōgát valaki, amikor az összes anyagi
kívánságát feladván sem érzékei kielégítésére nem törekszik,
sem pedig gyümölcsöző cselekedetekkel nem foglalkozik"

R.N.Tagore: Bengáli Dalok 1919 (részlet):

[Akkor e nagy mindenségben

*túl és túl, a végtelen és számolatlan szférák között
sehol nem csendül e hang:*

"Szép vagy!"

"Szeretlek!"

*Vagy talán a teremtő újabb önmegvalósításba fog
világkorszakok múltán?*

Ismételgeti-e majd a világvégi éjben:

"Szólj, szólj,

mondd, hogy szép vagy,

mondd, hogy szeretlek!"]

Horto-sútra #04 of #09:

- ezért *Shah Jahān Mogul* Császár(i) bánatában megépíti a *Tāj Mahāll*-t, tízezer munkás bevetésével, miközben a korabeli Indiában egyetlen méter szennyvízcsatorna sem épül, majd *Mumtāzi Mahāll* elvesztése feletti *mogul* szomorúságában visszavonul - de hova is? - az ezerfős háremébe...

R.N.Tagore: Bengáli Dalok 1919 (részlet):

[Mikor dalban olvadok fel, a világ él bennem;

Akkor úgy érzem, Őt látom, Ő áll itt mellettem.

Fényének parancsszavára

Kigyúl szeretet varázsa,

Akkor minden porszemében zsong az Örök Szellem.]

5. óra = CD #05 - Track : Pranāyama (*The Breathing*)

Bhāgavad-Gīta:

Nyolcadik fejezet

A Legfelsőbb elérése

5. vers

" Bárki legyen is az, ha a halál pillanatában Rám emlékezve hagyja el testét, minden kétséget kizárva azonnal eléri az

Én természetemet."

R.N.Tagore: Bengáli Dalok 1919 (részlet):

[Vándorok, ma életemet átjárta a Minden.

Újra, s újra felremeg az öröm lángja bennem.

Mert most időm telje eljött,

Munkám már befejeződött,

Illatodat hozó szél hív, király, hozzád engem.]

Horto-sútra #05 of #09:

És most akkor vessük össze az *ahimsā* elvét a *Mogul* korban gyakori, az erre kiképzett (családi tradíciókban gazdag) *mahout* - ok által levezényelt elefántokkal történő tömeges kivégzések hagyományával, mely korántsem perzsa-urdu eredetű, hanem már az i.e. első századi *Manu-srmiti* ("Manu Törvényei") jogi kodifikációs gyűjteményben is megtaláljuk....

R.N.Tagore: Bengáli Dalok 1919 (részlet):

*[Hogy a létből te legyél megváltóm – nem, nem ezt kéri imádságom,
csupán erőt a létből túlpartra érni.
Ha terhem súlyos, enyhítésül vigasztalásod mégsem várom,
csupán erőt adj, terhem hordozni bírni.
Boldog napokban lehajtott fővel
a te arcodat ismerhessem fel.
Fájdalmas éjen ha gyötrődöm, hogy az egész lét csak csalfa álom,
add meg, hogy tudjak tebenned bízni.]*

4. óra = CD #06 - Track : Yantra (*The Diagram*)

Bhāgavad-Gīta:

Tizedik fejezet
Az Abszolút fensége

4. vers

"Értelem, tudás, kétségtől és tévhittől való mentesség,
megbocsátás, igazmondás, önszabályozás, nyugalom, gyönyör és
fájdalom, születés és halál, félelemnélküliség,
erőszaknélküliség, kiegyensúlyozottság, elégedettség,
vezeklés, adományozás, hírnév és becstelenség - egyedül
Tőlem származik mindez"

R.N.Tagore: Bengáli Dalok 1919 (részlet):

*[Építő-romboló árja ömlik
országokon át
a világegyetem partjaira.
A távollét-fájdalom,
minden idők emberi szenvedése
most hirtelen leszállt az én szívemre:
mindent elárasztó remegés rázta meg
csontjaimat.
Az egész világ zokogása gyűlt össze és
dübörgött a végtelenbe.
Ki tudja mi a célja]*

Horto-sūtra #04 of #09:

mily lukratív is nemzedékünk számára a védai prozódia tradíciója, ahol a *sāmagah* brahminok a "ya-ma-ta-ra-ja-bha-na-sa-la-gam" szolmizációs mnemotechnikájával százezersoros asszimetrikus verslábak sorozataiból álló himnuszokat reprodukáltak és hagyományoztak nemzedékekre, hogy mára *Bangalor*-ban a *microsoft* részére eme *tamil* és *telugu* agyvelők a *visual basic*-ben kamatoztathassák éhbérért évezredes hagyományait.....

R.N.Tagore: Bengáli Dalok 1919 (részlet):

*[Ma azt mondom tollamnak:
"Meg ne szégyeníts!
Ajándékod mosson el partokat,
s jóindulatod
szenvédésem
rejtse leplek mögé;
zokogását vegyítsd a nagy
ezer- és ezerhangú világdalba!"]*

3. óra = CD #07 - Track : Ākashā (*The Sky*)

Bhāgavad-Gīta:

**Tizenhetedik fejezet
A háromféle hit**

3. vers

"Az ember egy bizonyos fajta hitet fejleszt ki, amelyik megegyezik azzal a kötőerővel, amelynek a hatása alatt áll. Úgy mondják: amilyen az élőlényre jellemző kötőerő, olyan a hite is."

R.N.Tagore: Bengáli Dalok 1919 (részlet):

*[Dagályt áraszt partunkra az öröm-óceán.
Fel hajónkra, evezőt a kézbe szaporán!
Szenvedésünk csónakjával ma túlpartra jutunk által,
s kidobom a terhet, akár halálom árán.
Dagályt áraszt partunkra az öröm-óceán.]*

Horto-sūtra #03 of #09:

mikor a *Kāma-sūtra* korában (i.u. 4-6.század, *Gūpta* Period) a magas társadalmi kasztok életiglenlése zajlik, akkor a magukat fejjel lefelé fára kötöző és lassan hintázva a tűz felett élve

elégő indiai szekták tagjai a tiltott kasztelhagyás és a lehetséges végső szabadulás csak eme egyedül lehetséges útját választhatták ezáltal...

R.N.Tagore: Bengáli Dalok 1919 (részlet):

[Életben, halálban, az egész világon
bármikor bárkit ismertem,
akármerre jártam, bárhol bármit láttam,
ismeretét tőled nyertem.
Ha téged ismerlek, nincs senki idegen,
nincs semmi tilalom, nincs semmi félelem,
virrasztasz fölöttem, magam mellett látlak,
ébren álomba merültem]

2. óra = CD #08 - Track : Svargaloka (*The Heaven*)

Bhāgavad-Gīta:

Tizennyolcadik fejezet

Végkövetkeztetés - a tökéletes lemondás

2. vers

" Legfelsőbb Úr szólott:

A tapasztalt bölcsek az összes tett eredményének feladását hívják *tyaga*-nak, s azt az állapotot, vagyis a vágyakkal végzett tettektől való elállást nevezik *sannyās*-ának."

R.N.Tagore: Bengáli Dalok 1919 (részlet):

[Az erő reng majd minden égben,
fény nem gyullad semerre sem.
Lant nélküli társaságban táncol majd a zenész ujja,
húrt nem penget.
Azon a napon egyedül marad a költészettelen teremtő
a kéktelen égben
a személytelen létezés algebrájával.]

Horto-sūtra #02 of #09:

A klasszikus indiai zene által tudatosan használt forgó ritmusok olykor egytizenhatossal -egyharmicketteddel vannak odébb a metronómütésektől, ezt az eltolást konstans módon, periódusokon keresztül fenntartják, illetve periódusonként a teljes ritmikai képet - elsősorban az indiai *tablā* kompozíciókban - megforgatják. Ez a lényeg, ez a mákony, egy lebegő, ám racionális tudást igénylő szemléletmód ami elvezet a kívánt mennyországhoz. Itt az alapritmikai ütemtől való poliritmikai elemelkedés az egész ütemhez képest megfordul, és x ütemszám után érkezik meg a periódus egyre (*sam*), s ez nem más, mint a valóság legyőzése, azaz a lélek levitációja.

A globalizált jelenkori társadalmi lét és tudat képes megtenni a lehetetlent és transzformálja az indiai zene eredeti jelentését - ez nem más mint a legősibb emberi életérzés metafizikai zenei exodusa és amely ennek az ősi emberi lét-fájdalomnak kifinomult párlata volt - mára a *tāntrikus* végbéltisztítás, beauty-world és wellness-ambient szolgáltatóipar zenéje lett.

Érdekes látni, ahogy ezen végső *Sonderangebot* során nagy *Ustād*-ok és *Pandit*-ok, akik megtehetnék, hogy ragaszkodnak egyedülálló, de halványuló ámde évszázados családi hagyományaikhoz - mégis hogyan váltak részesei eme folyamatnak a tradíció megtartó ereje hijján...

R.N.Tagore: Bengáli Dalok 1919 (részlet):

*[Ma azt mondom tollamnak:
"Meg ne szégyeníts!
Ajándékosd mosson el partokat,
s jóindulatod
szenvédesem
rejtse leplek mögé;
zokogását vegyítsd a nagy
ezer- és ezerhangú világdalba!"]*

1. óra = CD #08 - Track : Anjama (*The Conclusion*)

Bhāgavad-Gīta:

**Tizedik fejezet
Az Abszolút fensége
1. vers**

"A Legfelsőbb Úr szólt:
Óh, kedves barátom, erőskarú *Ārjunā*, figyelj ismét abszolút szavaimra, melyeket a te érdekedben szólok, s melyek megörvendeztetnek majd."

R.N.Tagore: Bengáli Dalok 1919 (részlet):

*[A jelen horgonyáról leszakadva úszik az ilyen nap.
A múlt, melynek délibábjaként látom,
volt az valamikor, valahol?
Vagy tán az örök múlt az?
A szerelmesnek úgy tűnik, előző életéből ismeri,
amikor menny volt, amikor aranykor volt
- időben örökre elérhetetlen kor.]*

Horto-sūtra #01 of #09:

A múlt Indiájában (- itt a nyelv az embereket egymástól való megkülönböztető megszólítása során

háromféle ragozást használ -) a *yōga* a klasszikus hindu kasztrendszerben, így többek közt a munkamegosztáson, a kollektív szociális tudat emberen túli, isteni törvényekbe merevített szabályozásán, a személyiség ázsiai, tulajdon nélküli, pantheisztikus isten és ember óceánján, a mitopoetikus "Kondratyev-ciklusok" szimbolikus reinkarnációs leképződésein a *brāhmin* agyakban és ideológiákban, azaz egy hierarchikusan tagozódó társadalmi ökonosztáz, az atomizált faluközösségek (*grāma*) molekuláris egyensúlyán, a *zamindār*-i adószedés, a teljes társadalmi struktúrát átszövő és azt eldugaszoló rendszerén virágzott ki.

Szellemi *exodus* egy világból ahol a *Föld* a mi Istenünk bolygója. Itt lakik Ő,- velünk.

E bolygó léte és sorsa függ teremtő istenétől akit azonban mi, a bolygó jelenlegi lakói teremtettünk. Ennélfogva a *Föld* és annak világa pontosan olyan mint a mi istenünk és annak világa.

R.N.Tagore: Bengáli Dalok 1919 (részlet):

[Mért rejtőzöl titkaidba örökre?

Ha rejtőzöl, rejtőzz inkább észrevétlen szívembe!

Egész világ bűvőhelyed,

kutatlak, sehol sem lellek,

de most mondd, hogy nálam maradsz, többé nem tűnsz semmibe.]

(Hortobágyinak Lātszō 2011, <http://www.guo.hu> és a "Budavāri Kutyāk & Cicāk" honlap levelező tagja.)

*

http://guo.hu/?page_id=3497

*